

V Newportu se dívám, jak můj otec tiskne tvář
k mokrému hřbetu delfína vyvrženého na břeh

& zavírá oči. Jeho vlasy měly odstín
popraskaného delfiního masa.
Jeho pravá ruka, potetovaná třemi padajícími
fénixy – pochodně
značící životy, které možná vzal,
možná nevzal – konejšila
narůžovělý rypec. Zuby delfína
zářily jako kulky.
Huey. Tomahawk. Polo
-automatická. Seděl jsem s ním
nehybně v nissanu, pozorovali jsme vlny
čeřící naše výdechy,
když vtom se rozeběhl k pobřeží & s chromou nohou
pajdal. Hořčičně
žlutá bunda značky North Face
mizející do šedivého života
rozmazaného do toho našeho. Posetý
šrapnely. Partyzán. Když jsem ho
naposled viděl takhle běžet, měl
v ruce kladivo & matku
o vlásek mimo dosah.
Amerika. Amerika jako řada pouličních světel
blikající na jeho rtech
od whisky, zatímco jsme utíkali. Rodina
křičící na Franklinově třídě
ADD. PTSD. POW. Pif. Pif. Pif,
říká sniper. Běž do prdele,
říká otec, zatímco přes palmové listí

sviští jakési kulky. Zelené
konfety, jak já vás chci zelené.
Zelené navzdory červené, navzdory
zbytku. Zaboří se po kolena
do inkoustově černého bahna, přivede
stuhu vody do pulzujícího
dýchacího otvoru. Ok. Oukej. AK
-47. Jedenáct je mi jen jednou,
zatímco pokleká, aby vzal mokrého uprchlíka
do náruče. Vlny
mu pohlcují
nohy. Oko delfína
lapá po dechu jako ústa
novorozeněte. & ještě jednou
rozrážím
dveře spolujezdce. Utíkám
vstříc zrezlému horizontu, dochází mi
země, ze kterých
můžu utéct. Ženu se za svým otcem
tak, jako se mrtví ženou za
dny – & i když jsem pořád
z doslechu, podle toho,
jak se jeho krk naklání
na stranu, jako by si zlomil vaz,
poznám, že do prázdných
dlaní zpívá
mou oblíbenou píseň.